

El Vallés Nou

PERIODICH REGIONALISTA

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

ESPANYA, trimestre 1'50 Ptes.
EXTRANGER y ULTRAMAR, semestre 4'50 »
Número corrent, 10 céntims. - Atrassat, 20 id.

Redacció y Administració:

Santa Elisabet, n.º 6

Anuncis y reclams, a preus convencionals

No s'admeten escrits sense firma

ELS ORIGINALS NO'S TORNEN

La substitució dels Consums

I

Molt s'ha vingut parlant y fent d'un quant temps a n'aquesta part, sobre la substitució dels Consums, fins la majoria de nostre Ajuntament tractá d'implantarla, fent alguns treballs en aquest sentit, mes no s'hi ha pogut arribar, ha fracassat l'intent, com ha fracassat en altres poblacions.

L'impost de consums es un impost que per sa especial manera de ser grava mes als obrers que a les persones riques, es un impost basat no sobre riquesa sino sobre consum, per aixó s'ha fet odiós, per aixó tots els polítics que es volen atreure les masses obreres han tingut en son programa com mirallets enlluernadors "l'abolició" dels consums, mes com del prometre al dar hi va un gran tros, quant se volgué convertir en realitat la promesa, quant se volgué donar al poble lo que tant se li havia promés, se topá ab una insuperable dificultat; si's treyen els consums ¿de que's nodrirían les caixes municipals? si sels treya la única deu ferma y segura d'ingressos ¿com podrían viurer? Realment era aixó una greu dificultat, ¿com solventarla? no's trová altre medi que facultar als Ajuataments pera crear nous impostos y de la "abolició" o "supresió" de consums s'en digué "substitució" de consums, perque lo que realment se tractaba de fer no era abolir, suprimir en absolut l'impost, sino qu'era substituirlo per altre o altres; y de tal manera's feu que resultá pitjor el remey que la malaltia; per aixó ha fracassat arreu la substitució dels consums.

A Madrid que s'afanyaren a acceptar la nova ley com "panacea universal"

per tots els mals, han trovat la seva aplicació tant difícil, que'ls vocals associats s'han mostrat partidaris y han demanat, com a mal menor, el restabliment dels consums, perque trovan que ab la substitució tal com s'ha fet, tots hi perden, richs y pobres, donchs que sense veurer rebaixats els preus de les subsistencies, han tingut que pagar els nous impostos que per substituir al de consums s'han creat.

El mateix govern, convensut de les dificultats en que's trovan els ajuntaments de les grans poblacions, a les quals la ley imposa la substitució en els presupostos qu'han de regir l'any vinent, s'ha vist obligat a donarlos un any mes de prórroga.

Per aixó havém trovat estrany que la majoria de nostre ajuntament, que no tenia obligació de fer la substitució, s'hagi volgut adelantar anunciant l'intent d'una innovació que arreu fracassa, que demana abolir la primera població que l'ha implantada y que no trovan manera d'implantar (fentho ben fet) y's queixen y s'esclamen, aquelles poblacions, que per la ley venían obligades a posarla en els nous presupostos y que el govern ha atés, donantlos per are un any de prórroga y després..... ya ho veurém.

No es que siguém partidaris del impost de consums, no podém serho de cap impost, que com aquest grava mes al pobre que al rich, mes ¿que hi guanyará l'obrer ab la substitució de consums si no se li abaixan les subsistencies? cosa que creyém un xich difícil, sino veigis si s'ha abaixat el pá després de treurer el consum de les farines y substituirlo per altres. El poble, que dada la índole del impost de consums es qui mes el paga, encar que sense darsen compte, donchs el paga de céntim en céntim a

la tenda, ahont fá les seves dires compres en petites cantitats, perque sos medis no arriban a poguer comprar al engrós y pagar directament els drets de consums, rés guanya ab la substitució si no li abaixen el queviures y en cambi se'l grava ab nous impostos que al fi y al cap ell será qui haurá de pagar, donchs si no'ls paga directament ja hi haurá qui cuidi de ferloshi pagar o ab els recibos del gas, com ja hi paga l'impost sobre alumbrat; o ab augment de lloguer allá ahont s'ha creat l'impost d'inquilinat, o a cal sastre, a cal sabater y a la botiga de robes, que si veuhen aumentades les gabeles del seu negoci o industria, ho farán pagar al consumidor, com are li fan pagar els consúms a la tenda.

Espectacle vergonyós

Altres vegada els catalans hem donat un espectacle trist y vergonyós, exteriorisant diferencies de criteri y oposició d'interessos, en moments crítichs y decisius pera nostre pervindre económic y polítich.

Un parell de telegrames poch meditats y la irreflexiva y poch atinada intervenció del Sr. Monegal en la sessió tinguda en el Senat, dissapte de l'altre setmana, han fet mes mal a Catalunya que tots els discursos del Alcalá Zamora y que tots els articles dels rotatins madrilenys, nostres eterns enemichs.

¡Quina dissort!

¡Trist destí el del nostre poble que al ovirar la terra de promisió s'entreté en desfer el camí emprés, pera gastar en lluites estérils la energia que ben conduida, el conduiría al triomf!

EL VALLESA.